

V nejvyšších patrech sběratelství čs. poštovní historie (12)

V letech 1979 a 1980 došlo k stabilizaci nově vzniklé entity poštovní historie a celin v českých zemích. Nesměle se začaly navazovat kontakty s kolegy a příznivci poštovní historie na Slovensku. V obou letech j komise se sídlem v Praze měla název „Komise poštovní historie a celin“ (bez doplňku příslušnosti – balancovali jsme mezi SČF – SČSF, Teprve v roce 1981 nám byl přisouzen doplněk k názvu :“ **SČSF**“. **O tom v dalších pokračováních.**

Hlavním úkolem komise bylo stabilizovat personální obsazení uznaných pozic či funkcí. Vrcholným orgánem komise bylo „**vedení KPH+C**“ . **Počátkem roku 1980 je tvořili (v abecedním pořádku): V. Bortlík, M. Bouška, I. Leiš, V. Mahovský, V. Maxa, Vr. Palkoska, M. Polišínský, A. Vorlíček a E. Votoček.**

Byl stabilizován i kádr krajských gestorů PH+C. Tvořili jej: P. Kukačka (Praha), M. Forman (Středočeský kraj), V. Příkazský (Jihočeský kraj), V. Váňa (Západočeský kraj), J. Zronek (Severočeský kraj, M. Vostatek (Východočeský kraj), J. Papoušek (Jihomoravský kraj), M. Blaha (Severomoravský kraj).

Stanovena zásada, že vedení by měly tvořit předseda, místopředseda, tajemník a vedoucí sekci. Plénum vedení komise a gestori krajů. Rozšířené plénum – potencionální sběratelé a aktivní jednotlivci na poli PHC.

Pozorný čtenář mých řádků jistě zpozoroval, že ve vedení i se neobjevily již tři z dřívějších osobností: O. Štaffa, V. Nebeský a P. Kukačka. V roce 1979 jsme ještě s O. Štaffou byl na sobotním výjezdu do krajů, takže jsem se dozvěděl, že došlo k určitým názorovým rozporům mezi předsedou komise a ním. Zda to byla příčina odchodu O. Štaffy z komise nevím., je skutečností, že později, když jsem se i já dostal do soukolí problémů, jsem O. Štaffu potkal v Palackého ulici a během několika minut jsem si uvědomil, že v té době jsem na tom stejně jako O. Štaffa v roce 1979. Je fakt, že Štaffův odchod z komise byl v tichosti a nedoprovázelo takové drama jako v Nekvasilově případě. Nekvasilova i Štaffova odchodu jsem dost litoval a cítil jsem, že i V. Maxa nebyl z tohoto vývoje nadšený. Odchod v. Nebeského, nestora poštovní historie a české filatelie, způsobil asi věk. Škoda, byl velmi zkušený a měl pochopení pro mladé. **ÚŽASNÁ POVAHA.** Navíc byl prvním předsedou komise tehdy ještě speciálních oborů v roce 1966 a hybatelem (movens spiritus) specializovaných oborů v českých zemích. Vždyť nebýt jeho osobnosti, klub specializovaných oborů by asi v té podobě, v jaké byl založen, asi nevznikl... Třetí odchod měl logiku, aspoň na povrchu. Pravoslav Kukačka odešel podporovat rozvoj poštovní historie a celin na Městský výbor SČSF, což bylo velmi záslužné. Konečně se našel gestor pro Prahu a Slávek vydržel dlouhá léta na této pozici ku prospěchu sběratelství. Je proslulý svou výdrží. Vždyť funkci jednatele klubu 00-15, nyní pobočného spolku SČF zastává již skoro 50 let! Ukažte mi v našich končinách takového druhého. A jakou kvalitní práci vykazuje! Zlí jazykové si však suškali, že byly i jiné důvody ve vztahu k předsedovi... Vztahy se v komisi dostávaly do polohy – „absolutní přízeň/mezní nenávisť“. Pragmatismus jakoby vymizel.

Běžná práce se v těchto letech soustřed'ovala na další agendu – pracovalo se na získávání údajů z různých úseků poštovní historie, sestavil se seznam pošt a byl připraven k otištění ve Zpravodaji, navazovaly se kontakty s ostatními existujícími zpravodaji. Nitky spolupráce se začaly navazovat. Pozornost se věnovala předběžným celinám a začal se připravovat **Den poštovní historie 1980 v Kutné Hoře. Komise se chystala na účast na chystané Národní výstavě OSTRAVA 1980.** Zahájily se práce na rukopisu polních pošt čs. vojsk (rukopis měl být hotov do konce roku 1983). Toto dílo mělo být prací autorů – Zd. Kvasničky, V. Fialy, M. Blahy a Vr. Palkosky.

V únoru 1980 se přihlásil ke spolupráci s komisí i Miroslav Langhammer a navrhl vytvořit sekci automatizace poštovního provozu. Komise jej designovala do funkce jejího vedoucího.

Rok 1980 byl vůbec rokem přílivu nových aktivních členů. U příležitosti výstavy MOST 1980 se přihlásil i nový člen Vladimír Bulíček a žádal navázat spolupráci s vedením komise, zejména na úseku katalogu pro výstavu. I při

výstavě TEREZÍN 1980 komise byla aktivní. Přispěla do katalogu články.

Sběratelé se těšili na Den poštovní historie v Kutné Hoře. Čekal je bohatý program – seminář, schůzka sběratelů, nabídková soutěž, přednášky, schůze rozšířeného pléna. Na tut dobu dost progresivní forma práce sběratelské obce poštovní historie a celin. Tato forma se zachovala až do rozpuštění komise PHC v roce 1989.

Koncem roku došlo ke společné akci se slovenskými sběrateli. Na schůzi pléna KPHC SČSF přijeli ze Slovenska O. Gaťa, I. Tvrдый, J. Tekeľ, V reprezentativním složení se začala projednávat agenda plánu práce na rok 1981 pro celé Československo, programy dalšího setkání, jurymanská sekce a publikační činnost. **Komise dostala punc celorepublikového orgánu. Princip národních komisí byl zachován, ale celostátní působnost byla nadřazena. Svaz hledal stále svou koncepci a fungování.**

Ve spolupráci se Svazem začaly práce na katalogizaci celin (za Svaz A. Dušek, za komisi Vr. Palkoska a V, Bortlík).

Den poštovní historie v Kutné hoře byl úspěchem zejména díky vynikající práci kolegů Formana, Kohouška, Schreibra a Veselého, organizátorů v místě konání. Tradice Dnů PH byla zahájena.

V roce 1981 nás čekal SOCFLEX v Bratislavě a na den 17. 10, byla stanoven termín **Dne poštovní historie v Jihomoravském kraji.**

Jak pokračovalo vydávání Zpravodaje KPHC? Od začátku roku 1978 došlo k velké změně. NASTAL ZLOM V KONCEPCI. Změnila se formální stránka ve vydávání zpravodaje – již ne cyklostyl, ale pomocí kovolistů s tím, že se mohly kvalitně tisknout i doprovodné ilustrace. Ale cdo bylo závažnější je skutečnost, že se vydával ústřední zpravodaj KPHC a dále několik zpravodajů některých sekcí. Jedním ze zpravodajů sekcí jsem dostal do vínku i já –zahájil jsem redigování a tištění zpravodaje sekce otisků výplatních strojů **VÝPLATNÍ OTISKY.** Zpravodaj KPHC zmizel a přejmenoval jsem jej. Od ledna 1979 se jmenoval „*Poštovní historie*“

Od latinského názvu „HISTORIA POSTALIS“ jsem na poslední chvíli upustil Ten jsem využil až u mých osobních stránek v roce 2016. Nicméně u názvů jsem neskončil. Později jsem přejmenoval tento zpravodaj na zpravodaj „POSTILIÓN. Ale to předbíhám. Příště tedy o zpravodajích, které jsem měl na starosti já.